

**ФАУНА ГІЛЛЯСТОВУСИХ РАКІВ (*CRUSTACEA, CLADOCERA*)
УКРАЇНСЬКОГО РОЗТОЧЧЯ**

О. Іванець

*Львівський національний університет імені Івана Франка
вул. Грушевського, 4, Львів 79005, Україна
e-mail: oleh_ivanets@mail333.com*

Подано результати досліджень *Cladocera* Українського Розточчя. Виявлено 42 види гіллястовусих раків, що належать до 7 родин і 19 родів, у тому числі 18 видів родини *Chydoridae*, 17 видів родини *Daphniidae*, 2 види родин *Sididae* і *Bosminidae*, 1 вид родин *Macrothricidae*, *Polyphemidae* і *Leptodoridae*. Типовими формами є: *Ceriodaphnia quadrangula*, *C. pulchella*, *Bosmina (Bosmina) longirostris*, *Daphnia (Daphnia) pulex*, *D. (D.) longispina*, *Moina brachiata*, *Chydorus ovalis*, *Ch. globosus*, *Ch. latus*, *Alona rectangula*, *A. affinis*.

Ключові слова: *Cladocera*, Розточчя, фауна.

Гіллястовусі раки відіграють надзвичайно важливу роль у функціонуванні гідроекосистем. Їхній вплив є багатофункціональним. Як біофільтратори і регулятори трофічних рівнів вони забезпечують ефективну передачу енергії від автотрофів до наступних ланок трофічних ланцюгів. Завдяки коротким життєвим циклам, здатності формувати латентні стадії, вони можуть швидко перебудовувати структуру угруповань для забезпечення оптимального функціонування за нових умов. Ця властивість визначає їхню суттєву діагностичну значимість, оскільки вплив факторів довкілля на зміну умов існування визначає видовий склад і співвідношення таксономічних груп.

Дослідження кладоцероценозів як компонентів зоопланктонних угруповань віддавна привертала увагу дослідників, і їх вивчення має довголітню історію. Перші відомості фауністичного характеру щодо зоопланктону Розточчя і прилеглих територій знаходимо у роботах А. Вежейського [50], Б. Дибовського і М. Гроховського [38], Ю. Фачинського [39–41]. Певні відомості про цю групу ракоподібних є і в роботах інших дослідників [1–4, 15, 24, 25, 29–31, 35, 36, 45].

Проте до цього часу кладоцероценози Українського Розточчя вивчені недостатньо. Поряд із тим, такі роботи надзвичайно важливі, оскільки у цьому регіоні є низка природно-заповідних структур, гідроекосистеми яких мають еталонне значення для Центрально-Східної Європи. Унікальність цього регіону обумовлена, зокрема, тим, що, з огляду на орографічну характеристику Розточчя, воно належить до височини вододільного типу. По його південно-східних теренах проходить частина Головного Європейського вододілу, що поділяє басейни Балтійського і Чорного морів.

На особливості й унікальність цього регіону вказував ще наприкінці XIX ст. А. Ломницький [46], який провів ретельні дослідження і виділив Розточчя в окрему структуру (рис. 1).

Розточчя має вигляд дугоподібної гряди завширшки від 5 до 30 км, що на 180 км простягається з території Польщі від м. Краснік на територію України до м. Львова. У межах України розташовується близько 60 км цього регіону, який представлений трьома геоморфологічними районами: Равське Розточчя, Янівське Розточчя, Львівське Розточчя [14, 23, 37, 47].

Рис. 1. Фрагмент роботи А. Ломницького [46], на якому показано Розточчя, ізолювані височини в околицях Жовкви і ймовірний напрямок руху льодовиків.

Особливості оселищ популяцій гіллястовусих раків визначаються гідрографічною мережею, що обумовлена асиметричним характером рельєфу. Така асиметричність визначається більш крутими західними та північно-західними схилами пасм і горбів.

Розточчя у багатьох місцях порізана долинами льодовикового походження, має значну дренажність центральної частини пасма і високий ерозійний потенціал. Мережа рік, водність і формування яких значною мірою визначається джерелами, має переважно радіальне розташування. Такий характер водотоків спричинений насамперед невеликою площею водозбору і підвищеністю до 397 м над рівнем моря. Більш густою мережею рік характеризується Равське Розточчя, північно-східна та південно-східна частини Янівського Розточчя і східна частина Львівського Розточчя. Найбільшими водними артеріями є такі річки: Верещиця, Рата, Мощанка, Деревенька, Суха Липа, Млинівка, Біла, Свиня.

У зв'язку з меліоративними роботами, що обумовили пониження ґрунтових вод, структура малих річок Розточчя трансформувалася. Зокрема, посилилися процеси замулення й евтрофікації водотоків, змінився їх гідрологічний режим. Спостерігається зменшення густоти річкової мережі та скорочення русел. Разом з тим, довжина гідромережі дещо збільшилася за рахунок меліоративних каналів [14, 23].

Матеріали та методи

У даній роботі аналізуються результати фауністичних досліджень гіллястовусих раків. Матеріалом послуговували 1548 проб, зібраних у водоймах Українського Розточчя протягом 1992–2012 років. Відбір і обробку проб здійснювали за загальноприйнятими методиками [13,

19, 20, 49]. Для визначення матеріалу використовували посібники [16–18, 21, 22, 32, 33, 42, 48]. Отримані результати поточних досліджень опубліковані в низці робіт [5–12, 34, 43, 44].

Результати і їхнє обговорення

У водоймах зареєстровано 42 таксони гіллястовусих раків, що належать до 7 родин і 19 родів (див. таблицю). Переважна більшість гіллястовусих раків – характерні жителі озер, ставів та інших малопротічних водойм.

За основними екологічними характеристиками можна виділити три головні групи: 1 – літорально-фітофільні форми, 2 – пелагічні форми, 3 – еврибіонти. Зареєстрований у водоймах видовий комплекс характерний для помірних широт. Основу його становлять *Ceriodaphnia quadrangula*, *C. pulchella*, *Bosmina (Bosmina) longirostris*, *Daphnia (D.) pulex*, *D. (D.) longispina*, *Moina brachiata*, *Chydorus ovalis*, *Ch. globosus*, *Ch. latus*, *Alona rectangularis*, *A. affinis*. Вони досягають масового розвитку в середині та другій половині літа.

Переважає більшість видів виявлена і в пелагічній, і в літоральній зонах водойм. Невелика глибина, хороше прогрівання і розвиток рослинності створюють умови для розвитку у прибережній зоні деяких фітофільних форм, котрі не трапляються в пелагічній зоні центрального плеса. Особливо багато тут таких видів: *Alonella nana*, *A. excisa*, *Graptoleberis testudinaria*, *Acroperus harpae*, *Pleuroxus (P.) truncatus*, *Sida crystallina*, *Simocephalus (S.) vetulus*. Сезонна динаміка видової різноманітності характеризується певними особливостями. У травні зареєстровано мінімальну кількість видів – 9. У червні, з прогріванням води, видова різноманітність помітно зростає (23 види). У липні та серпні спостерігається найбільше видове різноманіття (відповідно 34 і 32 види). З кінця серпня до листопада видова різноманітність поступово знижується до 12 видів.

Видовий склад гіллястовусих раків Українського Розточчя

Таксони	
Родина Sididae	<i>Alona affinis</i> (Leydig, 1860)
<i>Sida crystallina</i> (O. F. Müller, 1776)	<i>Alona guttata</i> Sars, 1862
<i>Diaphanosoma brachyurum</i> (Liévin, 1848)	<i>Alona quadrangularis</i> (O. F. Müller, 1776)
Родина Daphniidae	<i>Alona rectangularis</i> Sars, 1862
<i>Ceriodaphnia laticaudata</i> P. E. Müller, 1867	<i>Alonella excisa</i> Fischer, 1854
<i>Ceriodaphnia megops</i> Sars, 1862	<i>Alonella nana</i> (Baird, 1843)
<i>Ceriodaphnia pulchella</i> Sars, 1862	<i>Chydorus globosus</i> Baird, 1850
<i>Ceriodaphnia quadrangula</i> (O. F. Müller, 1785)	<i>Chydorus latus</i> Sars, 1862
<i>Ceriodaphnia dubia</i> Richard, 1894	<i>Chydorus ovalis</i> Kurz, 1875
<i>Ceriodaphnia reticulata</i> (Jurine, 1820)	<i>Chydorus sphaericus</i> (O. F. Müller, 1776)
<i>Daphnia (Ctenodaphnia) carinata</i> King, 1853	<i>Disparalona rostrata</i> (Koch, 1841)
<i>Daphnia (C.) magna</i> Straus, 1820	<i>Graptoleberis testudinaria</i> (Fischer, 1851)
<i>Daphnia (D.) cucullata</i> Sars, 1862	<i>Pleuroxus (P.) trigonellus</i> (O. F. Müller, 1776)
<i>Daphnia (D.) hyalina</i> Leydig, 1860	<i>Pleuroxus (P.) uncinatus</i> (Baird, 1850)
<i>Daphnia (D.) longispina</i> (O. F. Müller, 1776)	<i>Pleuroxus (P.) truncatus</i> (O. F. Müller, 1776)
<i>Daphnia (D.) pulex</i> Leydig, 1860	<i>Pleuroxus (T.) aduncus</i> (Jurine, 1820)
<i>Moina brachiata</i> (Jurine, 1820)	<i>Treptocephala ambigua</i> (Lilljeborg, 1901)
<i>Moina micrura</i> Kurz, 1875	Родина Bosminidae
<i>Scapholeberis mucronata</i> (O. F. Müller, 1776)	<i>Bosmina (Bosmina) longirostris</i> (O. F. Müller, 1776)
<i>S. kingi</i> Sars, 1888	<i>Bosmina (Eubosmina) coregoni</i> Baird, 1857
<i>Simocephalus (S.) vetulus</i> (O. F. Müller, 1776)	Родина Polyphemidae
Родина Macrothricidae	<i>Polyphemus pediculus</i> (Linnaeus, 1761)
<i>Macrothrix laticornis</i> (Jurine, 1820)	Родина Leptodoridae
Родина Chydoridae	<i>Leptodora kindti</i> (Focke, 1844)
<i>Acroperus harpae</i> (Baird, 1834)	

Константними видами гіллястовусих ракоподібних є *C. quadrangula*, *Ch. sphaericus*, *D. (D.) pulex*. З прогріванням води до керівного комплексу додаються *D. (D.) longispina*, *Diaphanosoma brachyurum*, *B. (Bosmina) longirostris*. Треба зазначити, що переважна більшість гіллястовусих раків належить до літніх і осінньо-літніх видів.

У кожній із родин *Leptodoridae* і *Polyphemidae* є лише один вид. Тому у фауністичній структурі кладоцеровозів вони не відіграють провідної ролі. Проте як хижаки вони відіграють важливу роль у функціонуванні зоопланктонних угруповань.

Leptodora kindti, зокрема, поширена на відкритих ділянках акваторій. Живиться переважно іншими гіллястовусими раками. У її раціоні часто трапляються представники родів *Bosmina*, *Ceriodaphnia*, *Daphnia*. Причому перевагу вона надає малорозмірним формам і молоді гіллястовусих, впливаючи тим самим на формування розмірної структури популяцій. Спеціальними дослідженнями було встановлено, що *L. kindti* є одним із факторів, котрий визначає цикломорфоз гіллястовусих, оскільки рачки формують додаткові структури у вигляді виростів карапакса, які виконують захисну функцію [26–28].

У трофічному ланцюгу *L. kindti* є однією із верхніх ланок і масово споживається тільки рибами. Вона живиться “мирним” планктоном і в період максимального розвитку може бути однією з причин літньої депресії багатьох гіллястовусих [21, 26].

Polyphemus pediculus населяє насамперед літораль водойм, тому його екологічна ніша відмінна від такої *L. kindti*. Поліфемус схоплює тільки рухому здобич, орієнтуючись при цьому за допомогою зору. Раціон великих самок поліфемуса складається з молоді гіллястовусих і веслоногих, дрібних личинок хірономід, великих одноклітинних. Самці живляться дрібнішими організмами, ніж самки. Молодь поліфемуса ловить переважно дрібних одноклітинних і безпанцирних коловерток. Цінність поліфемуса як кормового об'єкта пов'язана з особливостями його поширення на мілководдях. Він утворює щільні скупчення з чисельністю до кількох мільйонів особин у кубічному метрі [21].

Отже, у водоймах Українського Розточчя зареєстровано 42 види, що належать до 7 родин і 19 родів. Гіллястовусі раки представлені літорально-фітофільними, пелагічними і еврибіонтними формами. Зареєстрований у водоймах видовий комплекс характерний для помірних широт.

Фауна гіллястовусих раків цього регіону потребує подальшого вивчення. Від характеристик кладоцеровозів значною мірою залежать оптимальне функціонування й екологічна рівновага гідроекосистем Головного Європейського вододілу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Абрамович Л. С. Особенности гидробиологического режима прудов рыбхозов лесостепной части западных областей Украинской ССР в связи с их рыбопродуктивностью: автореф. дис. ... канд. биол. наук. К., 1966. 20 с.
2. Думич О. Я., Забитівський Ю. М., Савицька О. М. Зоопланктон і оцінка екологічного стану водойм верхів'я річки Верещиця // Наук. вісн. Чернів. ун-ту: зб. наук. праць (біологія). 2008а. Вип. 417. С. 125–128.
3. Думич О. Я., Савицька О. М., Данилик Р. М. Зоопланктон водойм басейну верхів'я річки Верещиці // Еколого-фауністичні особливості водних та наземних екосистем: матеріали наук. конф., присв. 100-річчю від дня нар. проф. В. І. Здуна (м. Львів, 12–13 лютого 2008 р.). Львів, 2008б. С. 51–53.
4. Думич О. Я., Забитівський Ю. М., Баранов В. І. Планктонні та нектонні угруповання у водоймах на території Українського Розточчя // Наук. зап. Терноп. нац. пед. ун-ту. Сер. біол. 2010. № 2 (43). С. 172–175.

5. *Іванець О. Р.* До характеристики зоопланктону водойм урбанізованих ландшафтів // Урбанізація як фактор змін біогеоценотичного покриву: тези міжнар. конф. Львів, 1994. С. 81–82.
6. *Іванець О. Р.* Біоценотичні комплекси зоопланктону в умовах антропогенного впливу // Наук. вісн. / Укр. держ. лісотехн. ун-т. Вип. 10.3. 2000а. С. 275–279.
7. *Іванець О. Р.* Зоопланктон як об'єкт екологічного моніторингу водойм Розточчя // Розточанський збір – 2000: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (с. Старичі Яворівського р-ну Львівської обл., 17–18 листопада 2000 р.) Кн. 2. Львів: Меркатор, 2001а. С. 115–118.
8. *Іванець О. Р.* Структурно-функціональні характеристики зоопланктонних угруповань як критерій оцінки екологічного стану малих антропогенно трансформованих водних екосистем // Структура і функціональна роль тваринного населення в природних і трансформованих екосистемах: тези I Міжнар. наук. конф. (м. Дніпропетровськ, 17–20 вересня 2001 р.). Дніпропетровськ: ДНУ, 2001б. С. 25–26.
9. *Іванець О. Р.* Динаміка популяцій планктонних організмів у антропогенно трансформованих гідроекосистемах // Вісн. Львів. ун-ту. Сер. біол. 2003. Вип. 32. С. 157–164
10. *Іванець О. Р., Рокецька М. М.* Зоопланктоценози водойм басейну р. Шкло // Молодь і поступ біології: матеріали IV Міжнар. наук. конф. (м. Львів, 7–10 квітня 2008 р.). Львів, 2008. С. 257–258.
11. *Іванець О. Р., Гілецький І. Г.* Екологічний стан малих водойм урбанізованого ландшафту за структурно-функціональними показниками зоопланктонних угруповань // Молодь і поступ біології: матеріали IV Міжнар. наук. конф. (7–10 квітня 2008 р., Львів). Львів, 2008. С. 256–257.
12. *Іванець О. Р.* Зоопланктон водойм м. Львів // Наук. записки Тернопіль. нац. пед. ун-ту. Спец. вип.: Гідроекологія. 2010. № 2 (43). С. 210–213.
13. *Киселев И. А.* Планктон морей и континентальных водоемов. Л.: Наука. Ленингр. отделение, 1969. Т. 1. С. 80–150.
14. *Ковальчук І., Петровська М.* Геоекологія Розточчя: монографія. Львів: Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2003. 192 с.
15. *Коненко Г. Д., Підгайко М. Л., Радзімовський Д. О.* Ставки лісостепових, степових та гірських районів України: гідрохімічний та гідробіологічний нарис. К.: Наук. думка, 1965. 260 с.
16. *Коровчинский Н. М.* Ветвистоусые ракообразные отряда Stenopoda мировой фауны (морфология, систематика, экология, зоогеография). М.: Т-во науч. изданий КМК, 2004. 410 с.
17. *Котов А. А., Синев А. Ю., Глаголев С. М., Смирнов Н. Н.* Ветвистоусые ракообразные (Cladocera) // Определитель зоопланктона и зообентоса пресных вод Европейской России. Т. 1. Зоопланктон / под ред. В.Р. Алексеева, С.Я. Цалолихина. М.: Т-во науч. изданий КМК, 2010. С. 151–276.
18. *Мануйлова Е. Ф.* Ветвистоусые рачки фауны СССР. Л.: Наука, 1964. 327 с.
19. *Методи гідроекологічних досліджень поверхневих вод / О.М. Арсан, О.А. Давидов, Т.М. Дяченко та ін.; за ред. В.Д. Романенка.* К.: Логос, 2006. 408 с.
20. *Методические рекомендации по сбору и обработке материалов при гидробиологических исследованиях на пресноводных водоемах. Зоопланктон и его продукция / под ред. Г.Г. Винберга, Г.М. Лаврентьевой.* Л., 1982. 33 с.

21. Мордохай-Болтовской Ф. Д., Ривьер И. К. Хищные ветвистоусые Podonidae, Polyphemidae, Cercopagidae і Leptodoridae фауны мира. Л.: Наука, 1987. 182 с.
22. Определитель пресноводных беспозвоночных России и сопредельных стран. Т. 2. Ракообразные. 1995. СПб.: Зоол ин-т РАН, 627 с.
23. Петровська М. А. Еколого-геоморфологічний аналіз Розточчя і прилеглої території: автореф. дис. ... канд. геогр. наук. Львів, 2001. 17 с.
24. Пидгайко М. Л. Зоопланктоценозы водоемов различных почвенно-климатических зон // Известия ГосНИОРХ. 1978. Т. 135. С. 3–109.
25. Пидгайко М. Л. Зоопланктон водоёмов Европейской части СССР. М.: Наука, 1984. 207 с.
26. Питулько С. И. Зависимость цикломорфных изменений у *Daphnia galeata* и *D. hyalina* от плотности популяции беспозвоночного хищника (*Leptodora kindti*) // Водные экосистемы: трофические уровни и проблемы поддержания биоразнообразия: Материалы Всерос. конф. с междунар. участием. Вологда, 2008. С. 208–212.
27. Питулько С. И. Внутривидовая изменчивость ветвистоусых ракообразных (*Cladocera, Daphniiformes*) в озере Байкал // Журнал Сибирского федерального университета. Биология. 2009. 2 (3). С. 327–336.
28. Питулько С. И., Корзун В. М. Цикломорфоз у двух видов байкальских дафний // Известия Иркутского гос. ун-та. Сер. биол., экол. 2009. Т. 2. № 1. С. 123–126.
29. Просяный В. С. Прудовое рыбное хозяйство западных областей Украинской ССР // Тр. ВНИИПРХ. 1948. №5. С. 87–104.
30. Просяный В. С. Эксплуатация нерестовых прудов и биотехника нерестовой компании // Тр. Гос. НИРХ. 1950. С. 32–39.
31. Просяный В. С. Пути развития комплексной интенсификации государственных прудовых хозяйств Украинской ССР // Тр. совещания по вопросам прудового рыбоводства АН СССР. М., 1953. С. 21–26.
32. Смирнов Н. Н. Chydoridae фауны мира // Фауна СССР. Ракообразные. 1971. Т. 1. Вып. 2. Л.: Наука, 531 с.
33. Смирнов Н. Н. Macrothricidae и Moinidae фауны мира // Фауна СССР. Ракообразные. 1976. Т. 1. Вып. 3. Л.: Наука, 237 с.
34. Царик Й. В., Іванець О. Р., Яворський І. П. та ін. Сучасний стан деяких зооцеозів Розточчя // Проблеми і перспективи розвитку природоохоронних об'єктів на Розточчі: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (с. Шкло, 6–7 липня 2000 р.). Львів: Логос, 2000. С. 185–190.
35. Ялынская Н. С. Население рыбоводных прудов Прикарпатья и пути его увеличения // Фауна и животный мир Советских Карпат. Ужгород. 1959. С. 319–326.
36. Ялынская Н. С. Гідробіологічні фактори рибопродуктивності ставів Прикарпаття // Вісн. Львів. ун-ту. Сер. біол. 1964. Вип. 11. С. 41–45.
37. Buraczyński J. Funkcjonowanie chronionych obiektów przyrodniczych na Roztoczu // Проблеми і перспективи розвитку природоохоронних об'єктів на Розточчі: Матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (с. Шкло, 6–7 липня 2000 р.). Львів: Логос, 2000. С. 76–80.
38. Dybowski B., Grochowski M. Spis systematyczny Wioślarek (Cladocera) krajowych sporządzony na podstawie okazów i preparatów, które oddane były na naszą tegoroczną wystawę krajową we Lwowie // Kosmos. Lwów, 1895. S. 1–27.
39. Faczynski J. Badania fauny planktonowej stawu Janowskiego w r. 1909 z uwzględnieniem fauny przybrzeżnej // Kosmos. Lwów, 1910. S. 941–993.

40. *Faczynski J.* Badania nad fauną planktonową stawu brzezańskiego // *Kosmos*. Lwów, 1911. S. 169–197.
41. *Faczynski J.* Plankton zwierzęcy dwóch stawków w Magdalówce // *Kosmos*. Lwów, 1913. S. 203 – 214.
42. *Flössner D.* Die Naplopoda und Cladocera (ohne Bosminidae) Mitteleuropas. Backhuys Publishers, Leiden, 2000. 428 s.
43. *Ivanets O. R.* Zooplankton of the water vegetation in the ponds of the west forest-steppe of Ukraine // *Вісн. Львів. ун-ту. Сер. біол.* Вип. 56. 2011. С. 148–156.
44. *Ivanets O., Gorban I.* Small storages of the western Ukraine: hydrobiological characteristics and Peculiarities of the waterfowl (Ornitofauna) // *Limnology and waterfowl. Monitoring, modelling and management.* Sandor Farago, Josef Kerekes. Sarrod-Sopron (21–23. November, 1994). Societas Internationalis Limnologiae (SIL), Working Group on Aquatic birds, 1994, P. 26.
45. *Jurasz W.* Wioślarki (*Cladocera*) Roztocza Środkowego // *Fragmenta Faunistica*. 1992. 35, 18. S. 301–310.
46. *Łomnicki A. M.* Materiały do geologii okolic Żółkwi // *Kosmos*, 1887. T. 12. Z. 11. S. 361–402.
47. *Roztocze. Środowisko przyrodnicze / pod red. J. Buraczyńskiego.* Lublin: Wydawnictwo Lubelskie, 2002. 341 s.
48. *Šrámek-Hušek R., Straškraba M., Brtek J.* Lupenožci – *Branchiopoda*. Fauna ČSSR. Nakladatelství Československé Akademie Věd. Praha, 1962. 470 s.
49. *Wetzel R., Likens G.* *Limnological Analyses.* Philadelphia; London; Toronto: W.B. Saunders Company. 1979. 357 p.
50. *Wierzejski A.* W sprawie badania fauny wód krajowych // *Kosmos*. 1888. S. 243–254.

Стаття: надійшла до редакції 30.09.13

прийнята до друку 06.11.13

THE FAUNA OF CLADOCERANS (*CRUSTACEA, CLADOCERA*) OF UKRAINIAN ROZTOCHYA

O. Ivanets

*Ivan Franko National University of Lviv
4, Hrushevskyyi St., Lviv 79005, Ukraine
e-mail: oleh_ivanets@mail333.com*

The results of Cladocera studies of Ukrainian Roztochya natural region are presented. Found 42 species of *Cladocera* belonging to 7 families and to 19 genera, among them: 18 species of *Chydoridae*, 17 species of *Daphniidae*, 2 species of *Sididae* and *Bosminidae*, 1 species of *Macrothricidae*, *Polyphemidae* and *Leptodoridae*. The typical forms are: *Ceriodaphnia quadrangula*, *C. pulchella*, *Bosmina (Bosmina) longirostris*, *Daphnia (Daphnia) pulex*, *D. (D.) longispina*, *Moina brachiata*, *Chydorus ovalis*, *Ch. globosus*, *Ch. latus*, *Alona rectangularis*, *A. affinis*.

Keywords: Cladocera, Roztochya, fauna.

**ФАУНА ВЕТВИСТОУСЫХ РАКОВ (*CRUSTACEA, CLADOCERA*)
УКРАИНСКОГО РАСТОЧЬЯ**

О. Иванец

*Львовский национальный университет имени Ивана Франко
ул. Грушевского, 4, Львов 79005, Украина
e-mail: oleh_ivanets@mail333.com*

Приведены результаты исследований *Cladocera* Украинского Расточья. Выявлено 42 вида ветвистоусых раков, которые принадлежат к 7 семействам и 19 родам, в том числе 18 видов семейства *Chydoridae*, 17 видов семейства *Daphniidae*, 2 вида семейства *Sididae* и *Bosminidae*, 1 вид семейства *Macrothricidae*, *Polyphemidae* и *Leptodoridae*. Типичными формами являются: *Ceriodaphnia quadrangula*, *C. pulchella*, *Bosmina (Bosmina) longirostris*, *Daphnia (Daphnia) pulex*, *D. (D.) longispina*, *Moina brachiata*, *Chydorus ovalis*, *Ch. globosus*, *Ch. latus*, *Alona rectangula*, *A. affinis*.

Ключевые слова: Cladocera, Расточье, фауна.